

PRZYŚWIADCZAĆ (2) *vb impf*

przyświadczać (1) *FalZioł*, **przyświadszać** (1) *KromRozm III*.

Pierwsze a pochylone.

praes 3 sg przyświadcza (1). ◇ 3 pl przyświadszają (1).

Sł stp: przyświadczać, Cn brak, Linde XVIII w.: przyświadczać s.v. przyświadczyć.

Potwierdzać prawdziwość czyichś słów [komu] (2) : ále y przeciwnicy rádži y nye rádži yemu przyświadczyją/ á tę zwirchność wyznáwác muśią. KromRozm III N5v.

[przyświadszać czego: ZebrzydOdpow Bb4 cf Szereg.]

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Serapio powieda y Diafcorides mu przyświadcza: iż ruta ieft rzecz ktora wiatry wnętrzne trawi FalZioł I 118c.

[Szereg: »pomagać abo przyświadszać«: Ani chcecie rozumieć [wy, ktorzyście wolność Ewangelii w cielesną marność obrócili]/ żelcie godni śmierci. A nie thelko wy/ ále y ci ktorzy wam tego pomagáią/ ábo przyświadczyją. ZebrzydOdpow Bb4.]

Formacje współrdzenne cf ŚWIADCZYĆ.

KO